

خلاصه گزارش سمینار آموزشی «قابلیت های ارتباطی موثر در زندگی علمی و دانشگاهی»

دوشنبه ۹۴/۱۰/۲۸ – سالن دکتر میرحسینی دانشکده علوم انسانی

سمینار آموزشی «قابلیت های ارتباطی موثر در زندگی علمی و دانشگاهی» با حضور اعضای هیأت علمی صبح روز دوشنبه ۹۴/۱۰/۲۸ در سالن دکتر میرحسینی دانشکده علوم انسانی برگزار شد.

در ابتدای سمینار آقای دکتر مینایی مدیر برنامه ریزی، گسترش و بازنگری ضمن خوشامدگویی به حاضران در جلسه به معرفی جناب آقای دکتر فراستخواه پرداخته و سپس از ایشان دعوت کردند که مباحث خود را آغاز نمایند.

دکتر فراستخواه: مسأله ارتباطات انسانی در زندگی عبارتند از: مسأله عقلانیت، مسأله توسعه، مسأله خود و دیگری، مسأله فرهنگی، مردم‌شناختی، مسأله بازی های ما، مسأله خواندن و نوشتن ما، مسأله رفتارهای متقابل ما، مسأله اخلاقی ارتباطات و مسأله موقتی شدن امور ما و اقتضایی شدن ما.

ایشان در خصوص مسأله عقلانیت، به دو نوع رابطه اشاره نمودند:

۱. رابطه بر مبنای خرد ابزاری و هدف- وسیله‌ای

۲. رابطه مبتنی بر خرد ارتباطی و همکنشی و گفتگو

در ادامه درباره هر یک توضیحات مبسوطی ارائه نموده و یادآور شدند که عقلانیت ارتباطی، اجتماع‌گرا است و برای اجتماع و هنجارها اهمیت قائل است. سپس به کاربرد ظرفیت‌های ارتباطی در زندگی علمی و دانشگاهی اشاره نموده و به مواردی نظیر روش تدریس، تصمیم‌گیری‌های مشارکتی، سبک رهبری، داوری، پنل‌های هم‌اندیشی و... اشاره نمودند.

سپس درباره مسأله توسعه به ارتباطات در دو نوع وضعیت از تحول و توسعه اجتماعی (گمین شفقی و گزل شفقی) اشاره نموده و گفتند: دشواری بزرگ ارتباطات انسانی در جامعه ما این است که اجتماع گمین شفقی آن نسبت به موقعیت‌ها و شرایط و ساختارهای امروزی جوابگو نیست و تحول و توسعه لازم را نیافته است و خصوصیت‌های گزل شفقی نیز از تحول درونزای آنها عمیقاً توسعه پیدا نکرده است.

در دنیای پیشرو؛ بوروکراسی سازمان عقلانی برای کار و تولید از نوع گزل شفقی با ظرفیت‌های بسیار است که البته مسائل و محدودیت‌هایی هم دارد.

در ادامه به مسأله خود و دیگری اشاره نموده و به توضیح مسأله از منظر روان شناسی و جامعه شناسی پرداخته و یادآور شدند که مقتضیات ارتباطات اجتماعی ایجاب می‌کند افراد علایق خود را با نظم و قواعدی دنبال کنند و گرنه نسبت به هر مورد «انحراف از قواعد» تنبیه می‌شوند و از این طریق هنجارها شکل می‌گیرد.

سپس درباره مسأله فرهنگی و مردم شناختی توضیحاتی ارائه نموده و گفتند: زبان برای ایرانیان بیش از یک انتقال پیام ساده و مستقیم است، بلکه یک نوع هنر و زندگی نیز هست. زبان یک مهارت، یک خلاقیت ارتباطی و ماهرانه است. یک ترفند برای زیستن است. حتی می‌توان گفت تنها برای زندگی کردن نیست بلکه خودش نوعی زندگی است. یک وسیله نیست بلکه هدف است. ما با تجربه زیسته خویش و با دانش ضمنی فرهنگی و اجتماعی برآمده از این زیست، با هم صحبت می‌کنیم و فرهنگ شفاهی نیرومند و متنوعی داریم.

ایشان در ادامه گفتند: زبان هر قومی در یک بافت فرهنگی- اجتماعی تکوین می‌یابد و با حوزه‌های نمادین و معرفتی یک جامعه و نظام باورها و الگوهای معنایی جاری در موقعیت‌های زیست مردم پیوند محکمی دارد. برای مثال در زبان ما کنایه و استعاره و عناصر هیجانی و در پرده سخن گفتن و پیامی را به طور غیر مستقیم رساندن شیوع بیشتری دارد و این برآمده از نحوه زندگی ماست.

در ادامه مدرس محترم به سوال های حاضران در جلسه پاسخ داده و به بحث و تبادل نظر پرداختند و مقرر گردید مباحث باقیمانده در نشست دیگری مطرح شده و جمع بندی نهایی صورت گیرد.

سمینار در ساعت ۱۲ با ذکر صلواتی به پایان رسید.

یادآوری: با پیگیری های به عمل آمده مباحث تکمیلی این سمینار در نشست دیگری که روز دوشنبه ۱۳۹۴/۱۲/۱۰ از ساعت ۱۷-۱۳ با حضور شرکت کنندگان سمینار مذکور برگزار می‌شود، ارائه خواهد شد.

مدیریت برنامه ریزی، گسترش و بازاریابی

بهمن ۱۳۹۴